

Les procédures judiciaires dirigées contre une décision de l'Office prises avant l'entrée en vigueur du Protocole restent régies par les dispositions de la CBPI applicables au moment où la décision a été prise.

Le Protocole doit encore être ratifié par les trois Etats membres.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie van de Europese Unie 13 mei 2014

Zaak: C-131/12

PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

Verwerking persoonsgegevens – Internetzoekmachines – Recht van vergetelheid

VIE PRIVÉE

Traitement de données à caractère personnel – Machines de recherche sur internet – Droit à l'oubli

Een Spaanse burger dient bij de Spaanse privacycommissie een klacht in tegen de uitgever van een Spaans dagblad alsook tegen Google Spain en Google Inc. Dit omwille van het feit dat indien men de naam van de burger opzoekt via Google Search, er koppelingen verschijnen naar twee pagina's van het dagblad van de Spaanse uitgever. Deze pagina's dateren van 1998 en hebben betrekking op een aankondiging van de Spaanse burger betreffende een verkoop per opbod van gebouwen in het kader van een beslag ter terugvordering van socialezekerheidsschulden. Ten aanzien van Google Spain en Google Inc. wenst de burger dat zijn persoonsgegevens verwijderd of gemaskeerd worden zodat ze niet meer in de zoekresultaten of de koppelingen verschijnen.

De verwijzende rechter wenst te weten in welke mate op grond van de richtlijn 95/46 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens hieraan gevolg gegeven kan worden.

Het antwoord van het Hof van Justitie is opgedeeld in vier onderdelen.

In het derde onderdeel buigt het Hof zich over de vraag of de naleving van de artikelen 12, *sub b* (recht van rectificatie, uitwissing en afscherming) en artikel 14, eerste alinea (recht van verzet) richtlijn 95/46 vereisen dat de exploitant van een zoekmachine verplicht is om de koppelingen naar resultaten, die verschijnen nadat men op naam van een persoon een zoekopdracht heeft uitgevoerd, te verwijderen wanneer deze laatste dit verzoekt. Specifiek voor onderhavig geval is dat het informatie betreft die terug te vinden is op webpagina's die niet toebehoren aan de exploitant van de zoekmachine en dat de publicatie op webpagina's op zich niet onrechtmatig is.

Het Hof stelt dat een afweging gemaakt moet worden tussen, enerzijds, het recht op rectificatie en het recht van verzet van de betrokkene en, anderzijds, de gerecht-

vaardigde belangen van Google. Bovendien dient ook het recht van derden om geïnformeerd te worden in rekening te worden gebracht. Het Hof stelt dat een verwerking van persoonsgegevens als aan de orde in het hoofdgeding, door de exploitant van een zoekmachine, de grondrechten op eerbiediging van het privéleven en op bescherming van persoonsgegevens ernstig kan aantasten wanneer met behulp van dergelijke zoekmachine op de naam van een natuurlijke persoon wordt gezocht.

Het louter economische belang dat de exploitant van een dergelijke zoekmachine heeft, kan de potentiële ernst van deze inmenging niet rechtvaardigen. Aangezien echter de verwijdering van de koppelingen uit de resultatenlijst, naargelang van de betrokken informatie, gevolgen kan hebben voor het gerechtvaardigde belang van de internetgebruikers die potentieel toegang daartoe willen krijgen, moet in situaties als aan de orde in het hoofdgeding worden gezocht naar een juist evenwicht. De door de artikelen 7 en 8 van het Handvest beschermde rechten van de betrokkene hebben in principe voorrang op dit belang van internetgebruikers. Elementen die onder meer beoordeeld dienen te worden, zijn de aard van de betrokken informatie en de gevoeligheid ervan voor het privéleven van de betrokkene alsook het belang dat het publiek erbij heeft om over deze informatie te beschikken. Dit wordt met name bepaald door de rol die deze persoon in het openbare leven speelt.

Het Hof oordeelt daarom dat een exploitant van een zoekmachine bevolen kan worden om van de naam van een zoekopdracht op de naam van een persoon weergegeven resultatenlijst van de koppelingen te verwijderen naar door derden gepubliceerde websites die informatie over deze persoon bevatten, zonder dat een dergelijk bevel veronderstelt dat deze naam en deze informatie, hetzij vrijwillig door de redacteur of op last van een van de autoriteiten, voordien of gelijktijdig worden verwijderd van de website waarop zij zijn gepubliceerd.

Het Hof voegt hier bovendien aan toe dat de bescherming van de betrokkene niet doeltreffend en volledig zou zijn, mocht hij zich rechtstreeks tot de webredacteurs zelf moeten richten. Deze redacteurs zouden zich trouwens op een uitzondering op grond van artikel 9 richtlijn 95/46 kunnen beroepen.

In onderhavig geval oordeelde het Hof dat de gevoeligheid van de informatie in deze aankondigingen in de resultatenlijst voor het privéleven van de betrokkene en de omstandigheid dat deze informatie zestien jaar daarvoor is gepubliceerd, de betrokkene het recht geeft te verzoeken dat deze informatie niet langer via een dergelijke resultatenlijst met zijn naam wordt verbonden. Aangezien er *in casu* geen bijzondere redenen lijken te zijn ter rechtvaardiging van een overwegend belang voor het publiek om, in het kader van een dergelijke zoekopdracht, toegang te krijgen tot deze informatie – waarbij

het echter aan de verwijzende rechter staat om dit na te gaan – kan de betrokkene, krachtens de artikelen 12, *sub b*, en 14, eerste alinea, *sub a* van richtlijn 95/46 de verwijdering van deze koppelingen van de resultatenlijst verlangen.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Arie Van Hoe*¹⁰

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 16 mei 2014

Zaak: F.13.0100.F/1

CONTINUITÉIT VAN DE ONDERNEMING

Gerechtelijke reorganisatie – Opschorting – Boedelschuld

CONTINUITÉ DE L'ENTREPRISE

Réorganisation judiciaire – Sursis – Dette de la masse

In de mate dat de schuldvorderingen ten aanzien van de schuldenaar beantwoorden aan prestaties uitgevoerd tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie door zijn medecontractant, en ongeacht of zij voortvloeien uit nieuwe verbintenissen van de schuldenaar of uit overeenkomsten die lopen op het ogenblik van het openen van de procedure, worden zij beschouwd als boedelschulden in een navolgende vereffening of faillissement tijdens de periode van reorganisatie of na het beëindigen ervan, in zoverre er een nauwe band bestaat tussen de beëindiging van de procedure en die collectieve procedure (art. 37, eerste lid WCO).

In de rechtspraak en rechtsleer bestaat sedert geruime tijd onenigheid over de vraag of het statuut van boedelschuld toegekend kan worden aan allerlei schuldvorderingen die voortvloeien uit wettelijke bepalingen (bv. BTW, bedrijfsvoorheffing), of voorbehouden is aan contractuele schuldeisers.

In casu stond het statuut van een tijdens de opschorting ontstane bedrijfsvoorheffing centraal. Deze schuld was door het hof van beroep te Brussel als boedelschuld weerhouden. De vaststelling dat de bedrijfsvoorheffing ontstaat n.a.v. tijdens de opschorting verrichte arbeidsprestaties volstaat, een (rechtstreekse) contractuele band tussen de Staat en de schuldenaar is niet vereist.

Deze motivering doorstaat de toets van cassatie. De bedrijfsvoorheffing maakt deel uit van het loon van de werknemer (zie, art. 2, 1°, 3bis en 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers). Het statuut van boedelschuld betreft aldus het brutoloon, zonder onderscheid.

¹⁰. Assistent UA.

Hof van beroep Antwerpen 26 juni 2014

Zaak: 2013/AR/1980

CONTINUITÉIT VAN DE ONDERNEMING

Gerechtelijke reorganisatie – Opschorting – Boedelschuld

CONTINUITÉ DE L'ENTREPRISE

Réorganisation judiciaire – Sursis – Dette de la masse

De aan dit arrest onderliggende feiten kunnen als volgt samengevat worden. De schuldenaar was toegelaten tot een gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord op 27 september 2010. Tijdens de opschorting verrichtte de schuldeiser werken voor een bedrag van 22.891,50 EUR in hoofdsom. Op verzoek van de schuldenaar wordt een einde gesteld aan de procedure op 21 februari 2011. Bij vonnis van 7 maart 2011 wordt de schuldenaar toegelaten tot de procedure van gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag. Ook deze procedure wordt voortijdig beëindigd (24 mei 2011), en de schuldenaar wordt (ten langen leste) failliet verklaard op 26 mei 2011.

Aan de orde is de vraag of de schuldeiser, voor wat betreft de tijdens de eerste procedure ontstane schuldvordering, aanspraak kan maken op het statuut van boedelschuldeiser. Artikel 37, eerste lid WCO, bepaalt dienaangaande dat er een “nauwe band” moet bestaan tussen het beëindigen van de procedure (van gerechtelijke reorganisatie) en het faillissement. *Quid* met de opeenvolging van twee procedures van gerechtelijke reorganisatie?

Het hof van beroep te Antwerpen oordeelt, anders dan de eerste rechter, dat een voldoende nauwe band bestaat om het statuut van boedelschuld te verantwoorden. Indien de schuldenaar “op gebruikelijke wijze” gebruik gemaakt had van de mogelijkheid tot doelwijziging van de procedure van gerechtelijke reorganisatie (art. 39 WCO), zou er geen breuk ontstaan zijn, en zou het statuut van boedelschuld niet in vraag gesteld worden. Hierbij komt nog dat de datum van staking van bepaling in het faillissementsvonnis bepaald is op 26 november 2010.

Eens het statuut van boedelschuld verworven was, stond de verhouding tussen de boedelschuldeiser en de schuldeisers met een pand op het handelsfonds centraal. De boedelschuldeiser voerde ter zake aan dat zij een bijdrage (d.m.v. herstellingen) had geleverd tot de continuïteit van de onderneming, en aldus aanspraak kon maken op een preferente betaling uit de opbrengst van de tegeldegemaakte goederen (waarop een zakelijk recht is gevestigd). Artikel 37 *in fine* WCO vereist evenwel dat de betrokken prestaties hebben bijgedragen tot het behoud van de zekerheid (of de eigendom). Aan dit vereiste wordt niet voldaan door een algemene uiteenzetting. Integendeel, dient het concrete bewijs geleverd te worden dat de bewuste prestaties hebben geleid tot het behoud van het handelsfonds.